

<p>محل الصاق عکس</p>	<p>گزارش چکیده پایان نامه / رساله فارسی و انگلیسی</p>						 دانشگاه خوارزمی دانشکده حقوق و علوم سیاسی
<p>۱۴۰۲/۱۰/۱۰</p>	<p>تاریخ دفاع:</p>	<p>کارشناسی ارشد</p>	<p>مقطع تحصیلی:</p>	<p>علوم سیاسی</p>	<p>رشته تحصیلی:</p>	<p>سیدمحمدرضا حسینی</p>	<p>نام و نام خانوادگی دانشجو:</p>
<p>جناب آقای دکتر سید سعید میرترابی</p>			<p>نام استاد/ اساتید داور</p>	<p>جناب آقای دکتر محمد بابائی</p>	<p>نام استاد مشاور</p>	<p>جناب آقای دکتر حسین شیخ زاده</p>	<p>نام استاد راهنما</p>
<p>پیامدهای استقرار مجدد طالبان در افغانستان بر امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران</p>							<p>عنوان پایان نامه/ ساله:</p>
<p>موضوع ظهور مجدد طالبان بر اریکه قدرت در افغانستان به مثابه بحث برانگیزترین معمای در حال حاضر کشور افغانستان و محیط امنیتی کشورهای پیرامونی افغانستان تبدیل شده است. گروه طالبان که در اوایل شکل گیری خود را از طلاب و محصلان دینی معرفی می کردند اما با گذشت زمان این گروه مدعی شدند که خواهان ایجاد امنیت کشور از طریق عبور کالاهای تجاری تامین نمایند اما این گروه به اجرای نقشه های نظامی-سیاسی پرداخت و به گرفتن خاک افغانستان اقدام نمود، ابتدا کنترل قندهار را از دست مجاهدین خارج کردند و با تثبیت موقعیت خود در این مکان در مدت کوتاه کنترل ولایت های جنوبی و بعد از آن حوزه های جنوب غرب را در دست گرفتند و پس از تسخیر کابل، ولایت های شرقی و به دنبال آن با تصرف مزار شریف و بامیان کنترل تمام افغانستان را در دست گرفتند، نیروهای طالبان در این مرحله پیشرفت خود را مدیون سه عامل پول، سلاح و ایدئولوژیک بودند اما با کاهش حمایت ها از دو بعد مالی و لجستیکی، عمر طالبان با توجه با عدم سنخیت با ساختار اجتماعی به پایان رسید و طالبان در سال ۱۳۸۰ (۲۰۰۱م) سقوط کرد. طالبان دیری نگذشت که به تقویت مواضع خود به عنوان نیرومندترین بازیگر اپوزسیون در سال ۱۴۰۰ مجدد کشور ظهور کرد و به دنبال ایفای نقش موثری در آینده افغانستان است. در باب استقرار طالبان در افغانستان و تاثیر آن بر امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران در این دو سال از روی کار آمدن مجدد طالبان، دو دیدگاه وجود دارد اولین دیدگاه اندیشه طالبانیسم را در دوره اول قدرت یابی این جریان در افغانستان و عملکرد خشن این جریان در قتل و کشتار مخالفان، باعث شد تا متفکرین سیاسی-امنیتی ظهور مجدد</p>							<p>بیان مسئله:</p>

<p>طالبان را در ادامه همان روند گذشته در افغانستان و تسری آن به برخی از کشورهای همسایه از جمله ایران می‌دانند و با استیلا طالبان بر افغانستان و طرح دیدگاه های غیردوستانه نسبت به ایران، به نظر می‌رسد که ایران بیشتر از دیگر کشورها زیان ببیند. دیدگاه دوم اشاره به این دارد که استیلا طالبان بر افغانستان تهدیدی علیه ایران نیست بلکه می‌تواند فرصتی برای جمهوری اسلامی ایران باشد اما نگراننده متناسب با ارزیابی خود فرضیه خود را بر طبق دیدگاه اول تنظیم کرده است. مناسبات دو کشور افغانستان و ایران در دهه های اخیر با چالش های فراوانی اعم از مسائل؛ سیاسی-امنیتی، اجتماعی و اقتصادی مواجه بوده است و با استقرار مجدد طالبان در افغانستان و عدم حل این مسائل در گذشته می‌تواند پیامدهای بسیاری را بر امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران نمایان کند که شامل؛ تهدیدهایی همچون، تهدیدات نظامی-سیاسی، تولید و صدور مواد مخدر، ایجاد و افزایش اقدامات تروریستی، افزایش بحران هیدرولیتیک خاوری ایران، خنثی سازی تنش زدایی جمهوری اسلامی ایران، بحران های مهاجرتی که در پی داشته، مسائل مرتبط با حق آبه هیرمند و... می‌باشد.</p> <p>نگارنده در پژوهش حاضر با هدف بررسی ماهیت طالبان جدید و استراتژی های آن در قبال جمهوری اسلامی ایران به دنبال پاسخ به این سوال است که استقرار طالبان در افغانستان چه پیامدهایی برای امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران خواهد داشت. لذا فلسفه اصلی این پژوهش بیان تاثیر حکمرانی طالبان جدید در افغانستان بر امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران و مسائلی همچون بحران های مرتبط با مهاجرت و مواد مخدر می باشد.</p>	
<p>تحلیلی توصیفی با ایده گرفتن از مکتب کپنهاگ</p>	<p>روش پژوهش:</p>
<p>استقرار طالبان در افغانستان چه پیامدهایی بر امنیت ملی جمهوری اسلامی گذاشته است؟ استقرار مجدد طالبان در افغانستان اثرات منفی در خصوص مسائل مهاجرت و اشتغال و اقتصاد و درگیری ها و مناقشات مرزی با جمهوری اسلامی ایران گذاشته است.</p>	<p>سئوال و فرضیه تحقیق:</p>
<p>با توجه به بررسی های صورت گرفته در تحقیق پیش رو می توان به این نتیجه رسید که با توجه به افزایش مناقشات مرزی در مرز بین ایران و افغانستان که بعضا در مواردی موجب وارد آمدن صدمات جانی و مالی گردیده است، امنیت مرزهای جمهوری اسلامی ایران پس از روی کار آمدن طالبان در افغانستان در این دو</p>	<p>مهمترین یافته ها :</p>

سال به مخاطره افتاده و حتی در برخی از موارد شاهد درگیری های مختصر نظامی بین مرزبانان جمهوری اسلامی ایران و افراد طالبان بوده ایم که هر بار با میانجی گری های سیاسی از طرف مسئولین ایرانی یا طالبان حل و فصل گردیده و سپس بعد از مدت کوتاهی مجدد از طرف مقابل شاهد تکرار رفتارهای مشابه از روی عدم آگاهی بوده ایم. همچنین علی رغم ادعای طالبان مبنی بر جلوگیری از کشت خشخاش و سایر مشتقات مواد مخدر در افغانستان اما با توجه به عدم توجه به کشت جایگزین برای کشاورزان افغان، همچنان شاهد قاچاق و ورود مواد مخدر از افغانستان به داخل ایران می باشیم. از طرفی اعمال سیاست های سخت گیرانه طالبان نسبت به زنان و شیعیان و افراطی گری در اجرای احکام اسلامی باعث ایجاد موج فزاینده پناهندگان و ورود غیر قانونی اتباع افغانستانی به جمهوری اسلامی ایران هستیم که با توجه به حجم بالای ورود این مهاجران شاهد ایجاد بحران های امنیتی، اخلاقی، اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی و افزایش بزه در نقاطی که اتباع و مهاجران بیشتری حضور دارند هستیم که ناخودآگاه موجب تحمیل هزینه های مادی و معنوی زیادی به جمهوری اسلامی ایران در جهت مقابله یا خنثی سازی این مسائل گردیده است. چه بسا بحران های فرهنگی که پس از سال ها ظهور و بروز پیدا کنند و در کوتاه مدت قابل مطالعه و بررسی نباشند. از طرفی با توجه به عدم اهتمام و عزم جدی طالبان بر حل مسائل داخلی خود و فائق آمدن بر بحران های داخلی و بهتر کردن شرایط افغانستان ، دور از ذهن نیست که این روند همچنان سیر صعودی به خود بگیرد و از یک بحران مقطعی تبدیل به یک بحران روزافزون گردد.

تأیید استاد راهنما